

Democràcia sense obligacions

JAVIER PÉREZ ROYO*

EL PERIODICO DE CATALUNYA, 11.02.07

La recusació del magistrat del Tribunal Constitucional **Pablo Pérez Tremps** per part del PP i la forma en què ha aconseguit que acabés prosperant ha confirmat un fet que ja es podia sospitar des de fa cert temps: que la dreta espanyola accepta la democràcia sense les obligacions que comporta. L'accepta en la mesura que guanya les eleccions i pot formar Govern, però no, si no ho aconsegueix.

Des del 1989 el PP només ha acceptat el resultat electoral en dues ocasions, el 1996 i el 2000. El 1989 va intentar l'anul·lació de les eleccions a través del poder judicial. No ho va aconseguir, perquè no va prosperar el recurs a Barcelona, però no va estar lluny d'aconseguir-ho. El 1993 ja sabem quina va ser la reacció del PP fins que va aconseguir trencar la resistència de CiU i forçar la convocatòria d'eleccions anticipades. I el que està passant des del 14-M del 2004 salta a la vista.

Tot i que això és preocupant, encara ho és més que no s'entrevégi ni en el PP ni els mitjans de comunicació que de vegades l'acompanyen i de vegades, la majoria de vegades, li marquen el pas, el més mínim indicatiu de rectificació. El camí d'impugnar el resultat electoral si resulta desfavorable sembla que es converteix en un camí sense retorn per a la dreta espanyola. ¿O és que es pot pensar que, després del que està passant en aquesta legislatura, els votants del PP podran acceptar un resultat en les pròximes eleccions que no sigui la victòria? Com sortirem d'aquesta mena de carreró sense sortida en què s'està convertint el sistema polític espanyol, no és fàcil de preveure. La prova del nou del caràcter democràtic d'un partit és l'acceptació de la derrota. El PP encara no l'ha passat.

*Catedràtic de dret constitucional.